ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΑΡΧΗΓΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΘΕΜΑ «ΟΙ ΕΞΑΦΑΝΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ, ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ»
(ΖΑΠΠΕΙΟ 25 ΜΑΪΟΥ 2017)

Αισθάνομαι μεγάλη τιμή και ικανοποίηση που βρίσκομαι σήμερα, αυτή την ιδιαίτερη μέρα, εδώ, μαζί σας.

- Τιμή γιατί βρίσκομαι κοντά σε ανθρώπους που η συμμετοχή τους σ΄ αυτή την ημερίδα πιστοποιεί τη βαθειά ανθρώπινη ευαισθησία τους, φανερώνει τον προβληματισμό και την αγωνία τους για το φαινόμενο των εξαφανίσεων των παιδιών.
- Ικανοποίηση γιατί η κοινωνία δείχνει να αντιλαμβάνεται, να κατανοεί, να αντιδρά στο μείζον αυτό ζήτημα, ενισχύοντας έτσι τις προσπάθειες που καταβάλλονται από τις αρμόδιες κρατικές αρχές αλλά και άλλους κοινωνικούς φορείς και εθελοντικούς μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, με σημαντική δράση και προσφορά, όπως «Το χαμόγελο του παιδιού».

Όμως, θα ήμουν, όπως όλοι άλλωστε, απολύτως ικανοποιημένος, θα ήμουν εξαιρετικά ευτυχής, αν η συνάντηση αυτή, αν ο σκοπός της ημερίδας αυτής ήταν διαφορετικός·

αν η 25η Μαΐου δεν ήταν ανάγκη να είναι αφιερωμένη στα εξαφανισμένα παιδιά·

αν καμία μέρα του χρόνου δεν ήταν ανάγκη να είναι αφιερωμένη στα εξαφανισμένα παιδιά.

Γιατί αυτό θα σήμαινε πως:

- δεν θα είχαμε παιδιά άστεγα, πεινασμένα, εγκαταλελειμμένα, εξαφανισμένα, αγνοούμενα,
- δεν θα είχαμε παιδιά να εργάζονται σε συνθήκες ανθυγιεινές και επικίνδυνες,
- δεν θα είχαμε παιδιά βασανισμένα, κακοποιημένα ψυχικά και σωματικά,
- δεν θα είχαμε ασυνόδευτα ανήλικα προσφύγων και μεταναστών,
- δεν θα είχαμε παιδιά απροστάτευτα, αφημένα στη μοίρα τους,
- δεν θα μιλούσαμε καθημερινά για «παιδιά των φαναριών», για «παιδιά του δρόμου»,
- δεν θα παρουσιάζαμε ούτε θα αναλύαμε στατιστικά στοιχεία, όπως εκείνα που θα παρουσιαστούν στη συνέχεια της ημερίδας, με τις αυξομειώσεις στον αριθμό των εξαφανισμένων παιδιών.

Γιατί αυτό θα σήμαινε:

- πως οι γονείς, οι οικογένειες, η κοινωνία, η Πολιτεία εκπληρώνουν επαρκώς, με ευαισθησία και υπευθυνότητα τις υποχρεώσεις απέναντι στα παιδιά,
- πως τα δικαιώματα των παιδιών, τα δικαιώματά τους στην επιβίωση, στην υγεία, στην ανάπτυξη και την εξέλιξή τους, στην ασφάλεια και στην προστασία τους, είναι απολύτως σεβαστά και απαραβίαστα.

Γιατί εν τέλει, αυτό θα σήμαινε πως η κοινωνία, οι άνθρωποι, οι θεσμικές λειτουργίες των κρατών, ενεργούν και λειτουργούν με κανόνες ευαισθησίας και ανθρωπισμού απέναντι στην τρυφερή παιδική ηλικία· πως εξασφαλίζουν τις στοιχειώδεις, τουλάχιστον, προϋποθέσεις για τη διαβίωση και την προοπτική των παιδιών· πως διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη άσκηση κάθε παιδικού δικαιώματος.

Όμως, επειδή όλα αυτά, δυστυχώς, δεν συμβαίνουν, λόγω του ότι η εγκατάλειψη, η εξαφάνιση, η κακοποίηση, η εκμετάλλευση, η αρπαγή παιδιών, η παιδική φτώχεια, η αδιαφορία στις παιδικές ανάγκες, αποτελούν σχεδόν καθημερινό φαινόμενο σε κάθε γωνιά του πλανήτη, οι πρωτοβουλίες όπως αυτή του Χαμόγελου του παιδιού, που αποτελεί την αιτία της παρουσίας μας εδώ, αποκτούν ξεχωριστή αξία και σημασία.

Η σφαιρική και ολοκληρωμένη προσέγγιση του εξαιρετικά σημαντικού και «ευαίσθητου» ζητήματος των εξαφανισμένων παιδιών, η συνεργασία όλων των φορέων και των Υπηρεσιών που δραστηριοποιούνται στον τομέα αυτό και η βελτίωση της ανταπόκρισης της κοινωνίας, της Πολιτείας αλλά και της ευρύτερης Ευρωπαϊκής και παγκόσμιας κοινότητας απέναντι στο πρόβλημα αποτελούν, αναμφίβολα, ύψιστες προτεραιότητες και βασικές υποχρεώσεις.

Οι προτεραιότητες αυτές που αποτυπώνονται στο πρόγραμμα «Βιώσιμη Συμμαχία για την Αντιμετώπιση του Φαινομένου των εξαφανισμένων Παιδιών» την ευθύνη υλοποίησης του οποίου έχει αναλάβει «Το Χαμόγελο του Παιδιού» αφορούν όλους:

- την Ελληνική Αστυνομία και γενικά τους κρατικούς φορείς που βρίσκονται στην «πρώτη γραμμή» ανταπόκρισης,
- τους λοιπούς κρατικούς φορείς και άλλους Οργανισμούς που εμπλέκονται στη διαδικασία χειρισμού και αντιμετώπισης του προβλήματος,
- την κοινωνία και κάθε μέλος της κοινωνίας.

Η προστασία, της παιδικής ηλικίας, η αγάπη προς το παιδί, η παροχή φροντίδας, η δημιουργία υποδομών φιλοξενίας για τα ορφανά ή άστεγα παιδιά, η κάλυψη των βασικών τους αναγκών, η εκπαίδευση τους, πρέπει να αποτελούν θεμελιώδεις άξονες της κοινωνικής πολιτικής κάθε συντεταγμένης Πολιτείας και βασικό στόχο κάθε οργανωμένης και πολιτισμένης κοινωνίας.

Η Ελληνική Αστυνομία γνωρίζει, αναγνωρίζει, «ζει» το πρόβλημα.

Αναπτύσσει πρωτοβουλίες, εκδηλώνει δράσεις, αναζητεί βέλτιστες πρακτικές και τρόπους για την αντιμετώπιση του.

Όμως το ζήτημα είναι προφανές πως δεν είναι μόνον αστυνομικό· και βεβαίως δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται με αστυνομικούς όρους.

Είναι ζήτημα πρωτίστως και ευρέως κοινωνικό.

Γι αυτό συμμετέχουμε, στηρίζουμε, συνδράμουμε κάθε δράση και πρωτοβουλία που οργανώνεται και εκδηλώνεται όχι μόνον από κρατικούς αλλά και από κοινωνικούς Φορείς και Οργανώσεις για την αντιμετώπισή του.

Ας συστρατευτούμε, λοιπόν, όλοι μαζί, ας ενστερνιστούμε το μήνυμα και το συμβολισμό της Παγκόσμιας Ημέρας για τα εξαφανισμένα παιδιά κι ας μετατρέψουμε σε πράξη τα συμπεράσματα και τις διαπιστώσεις της σημερινής ημερίδας.

Οι προσπάθειές μας, ο στόχος μας είναι κοινός.

Μια κοινωνία, μια παγκόσμια κοινωνία, χωρίς κακοποιημένα παιδιά, χωρίς πεινασμένα παιδιά, χωρίς περιθωριοποιημένα παιδιά, χωρίς εξαφανισμένα ή αγνοούμενα παιδιά.

Μια κοινωνία, που θα σέβεται το παιδί, θα προστατεύει το παιδί, θα στηρίζει το μέλλον της στην προοπτική που εξασφαλίζει για το παιδί.

Ουτοπία, θα σκεφτείτε. Απραγματοποίητος στόχος θα μου πείτε.

Όμως, το ζήτημα είναι πολύ σοβαρό για να κάνουμε εκπτώσεις στα όρια του στόχου· γιατί στα πολύ σημαντικά ζητήματα η στόχευση στην περιοχή του εξαιρετικά δύσκολου ή του κατά την κοινή πεποίθηση απραγματοποίητου καθιστά δυνατή την επίτευξη του στόχου στο πλαίσιο του ρεαλιστικά εφικτού.

Ολοκληρώνοντας τον χαιρετισμό μου, θέλω να ευχαριστήσω και να συγχαρώ τον Πρόεδρο του «Χαμόγελο του Παιδιού» κ. Κωνσταντίνο Γιαννόπουλο και μέσω αυτού τα μέλη του Οργανισμού για την πρωτοβουλία και τις προσπάθειες που διαχρονικά καταβάλλουν για την προστασία, την περίθαλψη, την προσφορά τους προς το παιδί και να τους ευχηθώ να συνεχίσουν το πραγματικά σπουδαίο κοινωνικό τους έργο.

Ευχαριστώ, επίσης, όλους τους συμμετέχοντες στην ημερίδα για την προσοχή τους και την ευαισθησία τους απέναντι στο πρόβλημα.

Σας ευχαριστώ.